இயல் மூன்று செய்யுள்

கம்பராமாயணம்

அயோத்தியா காண்டம் குகப் படலம்

முன்கதைச் சுருக்கம் :

அயோத்தி நாட்டு மன்னன் தசரதனுக்கு மக்கள் நால்வர். தசரதன், தன் மூத்த மகன் இராமனுக்கு முடிகுட்ட விழைந்தான். தசரதன் மனைவி கைகேயி; அவள் தோழி மந்தரை, இராமன் முடிகுடுவதனை விரும்பவில்லை. எனவே, கைகேயியின் மனத்தை மந்தரை வஞ்சக உரைகளால் மாற்றினாள். மனம் மாறிய கைகேயி, தசரதனிடம் தான்பெற்ற இரு வரங்களைப் பயன்படுத்தி, இராமன் காடு செல்லவும், தன்மகன் பரதன் நாடாளவும் வேண்டுமெனக் கூறினாள்.

மணிமுடி சூடப் புறப்பட்டு வந்த இராமனிடம் கைகேயி, "நீ பதினான்கு ஆண்டுகள் காடு செல்லவேண்டும். இது மன்னன் ஆணை" என்றாள். அதனை இராமன் பணிவுடன் ஏற்றான். தன் மனைவி சீதையுடனும் தம்பி இலக்குவனுடனும் காட்டிற்குச் சென்றான். செல்லும் வழியில் கங்கைக்கரையை அடைந்தான். அங்கே அன்பே வடிவான வேட்டுவத் தலைவன் குகள், இராமனைச் சந்தித்தான்.

குகனின் வருகை

1 ஆய காலையின் ஆயிரம் அம்பிக்கு நாய கன்போர்க் குகன்எனும் நாமத்தான் தூய கங்கைத் துறைவிடும் தொன்மையான் காயும் வில்லினன் கல்திரள் தோளினான்.

பொருள் : போர்க்குணம் மிக்க குகனானவன் ஆயிரம் படகுகளுக்குத் தலைவன்; கங்கை யாற்றுத் தோணித்துறைக்குத் தொன்றுதொட்டு உரிமையுடையவன்; பகைவர்களை அழிக்கும் வில்லாற்றல் பெற்றவன்; மலைபோன்ற திரண்ட தோள்களை உடையவன்.

சொற்பொருள் : ஆயகாலை — அந்தநேரத்தில்; அம்பி — படகு; நாயகன் — தலைவன்; நாமம் — பெயர்; துறை — தோணித்துறை; தொன்மை — தொன்றுதொட்டு; கல் — மலை; திரள் — திரட்சி; காயும் வில்லினன் — பகைவர்களை அழிக்கும் வில்லாற்றல் பெற்றவன்.

இலக்கணக்குறிப்பு : போர்க்குகன் — இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை; கல்திரள்தோள் — உவமைத்தொகை.

குகனின் தோற்றம்

 துடியன், நாயினன், தோல்செருப்பு ஆர்த்தபேர் அடியன், அல்செறிந் தன்ன நிறத்தினான், நெடிய தானை நெருங்கலின் நீர்முகில் இடியி னோடுஎழுந் தாலன்ன ஈட்டினான்.

பொருள்: குகன் துடியென்னும் பறை உடையவன்; வேட்டை நாய்களைக் கொண்டிருப்பவன்; தோல் செருப்பணிந்த பெருங்கால்களை உடையவன்; இருள் போன்ற கரிய நிறத்தையுடையவன்; கரிய மேகக் கூட்டம் திரண்டு வந்தாற்போன்ற மிகுதியான படைபலம் உடையவன்.

சொற்பொருள் : துடி – பறை; அல் – இருள்.

இலக்கணக்குறிப்பு : நீர்முகில் – இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : ஈட்டினான் — ஈட்டு + இன் + ஆன். ஈட்டு — பகுதி; இன் — இறந்தகால இடைநிலை; ஆன் — ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி.

குகன் இராமனைக் காண வருதல்

 சிருங்கி பேரம் எனத்திரைக் கங்கையின் மருங்கு தோன்றும் நகருறை வாழ்க்கையன் ஒருங்கு தேனொடு மீன்உப காரத்தன் இருந்த வள்ளலைக் காணவந் தெய்தினான்.

பொருள் : அலைகளையுடைய கங்கைக்கரையின் பக்கத்திலுள்ள சிருங்கிபேரம் என்னும் நகரில் வாழும் தலைவன் குகன். இவன், முனிவர்தம் தவச்சாலையிலுள்ள வள்ளல் இராமனைக் காணத் தேனும்மீனும் கொண்டுசென்றான். (அரசன், குரு, தெய்வம் ஆகியோரைக் காணச் செல்லும்போது வெறுங்கையோடு செல்லலாகாது என்பது தமிழ்மரபு.)

சொற்பொருள் : சிருங்கிபேரம் – கங்கைக்கரையோர நகரம்; திரை – அலை; மருங்கு – பக்கம்; உபகாரத்தன் – பயன்கருதாது உதவுபவன்.

இலக்கணக்குறிப்பு : திரைக்கங்கை (அலைகளை உடைய கங்கை) – இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்கதொகை; இருந்தவள்ளல் – பெயரெச்சம்; வந்துஎய்தினான் – வினையெச்சம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : எய்தினான் – எய்து + இன் + ஆன்; எய்து – பகுதி, இன் – இறந்தகால இடைநிலை, ஆன் – ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி; இருந்த – இரு + த் (ந்) + த் + அ; இரு – பகுதி, த் – சந்தி, த் – ந் ஆனது விகாரம், த் – இறந்தகால இடைநிலை, அ – பெயரெச்ச விகுதி. 4. கூவா முன்னம் இளையோன் குறுகிநீ ஆவான் யார்என அன்பின் இறைஞ்சினான் தேவா நின்கழல் சேவிக்க வந்தனென் நாவாய் வேட்டுவன் நாய்அடியேன் என்றான்.

பொருள் : இராமன், குகனை அழைக்கும் முன்னர், இளையவனாகிய இலக்குவன் அவனை நெருங்கி, யார் நீ ? என வினவினான். குகன், இராமனை அன்போடு வணங்கி, "தேவா, கங்கையாற்றில் நாவாய்களை இயக்குகின்றவனும் நாயினும் அடியவனாகிய வேட்டுவன் யான், தங்களின் திருவடிகளை வணங்க வந்துள்ளேன்" என்று கூறினான்.

சொற்பொருள் : கூவா முன்னர் – அழைக்கும் முன்னர்; குறுகி – நெருங்கி; இறைஞ்சி – வணங்கி; சேவிக்க – வணங்க; நாவாய் – படகு.

இலக்கணக்குறிப்பு: கூவா — ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; குறுகி, சேவிக்க — வினையெச்சங்கள்; தேவா — விளி; கழல் — தானியாகுபெயர்; வந்தனென் — தன்மை ஒருமை வினைமுற்று.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : இறைஞ்சினான் – இறைஞ்சு + இன் + ஆன்; இறைஞ்சு – பகுதி, இன் – இறந்தகால இடைநிலை, ஆன் – ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி; வந்தனென் – வா (வ) + த் (ந்) + த் + அன் + என்; வா – பகுதி, வ – எனக் குறுகியது விகாரம்; த் – சந்தி, த் – ந் ஆனது விகாரம்; த் – இறந்தகால இடைநிலை, அன் – சாரியை, என் – தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விகுதி.

குகனைக்குறித்து இராமனிடம் இலக்குவன் கூறியது

5. நிற்றி ஈண்டு என்றுபுக்கு நெடியவன் தொழுது தம்பி கொற்றவ! நின்னைக் காணக் குறுகினன் நிமிர்ந்த கூட்டச் சுற்றமும், தானும்; உள்ளம் தூயவன்; தாயின் நல்லான்; எற்றுநீர்க் கங்கை நாவாய்க்கு இறை;குகன் ஒருவன் என்றான்.

பொருள் : இலக்குவன் இராமனைத் தொழுது, 'வெற்றி பொருந்திய தலைவனே! தூய உள்ளம் உடையவன்; தாயினும் சிறந்த அன்பினன்; கங்கை யாற்றில் செல்லும் நாவாய்களுக்குத் தலைவன்; குகன் என்னும் பெயரினன்; தன் உறவினருடன் நின்னைக் காண வந்துள்ளான்' என்றான்.

சொற்பொருள் : நெடியவன் – உயர்ந்தவனாகிய இராமன்; குறுகினன் – வந்துள்ளான்; நாவாய் – படகு; இறை – தலைவன்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : குறுகினன் – குறுகு + இன் + அன். குறுகு – பகுதி, இன் – இறந்தகால இடைநிலை, அன் – ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி.

இராமன் இலக்குவனிடம் குகனை அழைத்துவரப் பணித்தலும், வந்த குகன் பணிதலும்

6. அண்ணலும் விரும்பி என்பால் அழைத்திநீ அவனை என்றான் பண்ணவன் வருக என்னப் பரிவினன் விரைவில் புக்கான் கண்ணனைக் கண்ணின் நோக்கிக் கனிந்தனன் இருண்ட குஞ்சி மண்ணுறப் பணிந்து மேனி வளைத்துவாய் புதைத்து நின்றான்.

பொருள் : இராமன் விருப்பத்துடன், "அன்னவனை என்னிடம் அழைத்து வருவாய்" என்றான். இலக்குவன் குகனை, 'வருக' என்றவுடன், குகன் விரைந்து வந்து இராமனைத் தன் கண்களால் கண்டு களித்தான்; இருள்போன்ற நீண்டமுடியுடைய தலை, மண்ணில் படியக் கீழே விழுந்து வணங்கினான். பின் எழுந்து, வாயைக் கையால் பொத்தி, உடலை வளைத்து அடக்கமாக நின்றான்.

சொற்பொருள் : பண்ணவன் — நற்குணங்கள் பல உடைய இலக்குவன்; பரிவு — இரக்கம்; குஞ்சி — தலைமுடி; மேனி — உடல்.

இலக்கணக்குறிப்பு : அழைத்தி (அழைப்பாய்) – முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று; வருக – வியங்கோள் வினைமுற்று; பணிந்து, வளைத்து, புதைத்து – வினையெச்சங்கள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : புக்கான் – புகு (புக்கு) + ஆன். புகு – பகுதி, புகு – புக்கு எனப் பகுதி ஒற்று இரட்டித்து இறந்தகாலம் காட்டியது, ஆன் – ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி.

தேனும் மீனும் விருப்பத்துடன் கொண்டு வந்ததாகக் குகன் கூறுதல்

7. இருத்தி ஈண்டு என்னலோடும் இருந்திலன், எல்லை நீத்த அருத்தியன், தேனும் மீனும் அமுதினுக்கு அமைவ தாகத் திருத்தினன் கொணர்ந்தேன் என்கொல் திருவுளம் என்ன வீரன் விருத்தமா தவரை நோக்கி முறுவலன் விளம்ப லுற்றான்.

பொருள் : இராமன், 'இங்கே உட்கார்' எனச் சொன்னதும், இராமனின் பெருமை கருதிய குகன் உட்காரவில்லை, அளவில்லாத பேரன்பினனாகிய குகன், தேவரீர்க்கு நல்லுணவாக அமையும்படி ''தேனையும் மீனையும் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டுவந்துள்ளேன். இதனை ஏற்றுக்கொள்வது குறித்துத் தங்கள் கருத்து யாதோ" என்றான். இராமன் அருகிலிருந்த முனிவர்களை நோக்கி, மெல்லப் புன்முறுவல் பூத்துச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

சொற்பொருள் : அருத்தியன் — அன்பு உடையவன்; மாதவர் — முனிவர்; முறுவல் — புன்னகை; விளம்பல் — கூறுதல்.

இலக்கணக்குறிப்பு : இருத்தி — முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று, தேனும் மீனும் — எண்ணும்மை; மாதவர் (மா + தவர்) — உரிச்சொற்றொடர்.

<u>பகுபத உறுப்பிலக்கணம்</u> : கொணர்ந்தேன் – கொணர் + த் (ந்) + த் + ஏன்.

கொணர் – பகுதி, த் – சந்தி, த் – ந் ஆனது விகாரம், த் – இறந்தகால இடைநிலை, ஏன் – தன்மை ஒருமை வினைமுற்றுவிகுதி.

இராமன் குகனைப் பாராட்டல்

8. அரியதாம் உவப்ப உள்ளத் தன்பினால் அமைந்த காதல் தெரிதரக் கொணர்ந்த என்றால் அமிழ்தினும் சீர்த்த வன்றே பரிவினில் தழீஇய என்னில் பவித்திரம் எம்ம னோர்க்கும் உரியன இனிதின் நாமும் உண்டனெம் அன்றோ என்றான்.

பொருள் : உள்ளத்து அன்பு முதிர்வினால் எழுந்த பரிவின் காரணமாகக் குகன் கொண்டு வந்த இப்பொருள்கள் கிடைத்தற்கரியன; அமுதத்தைவிடச் சிறந்தன. இவை எத்தகையனவாய் இருப்பினும், அன்பு கலந்ததெனில் தூய்மையானவையே! எ ம் போன்றோர்க்கும் உரியன; ஆகையால் இனிமையான இவை, நாங்கள் விரும்பி உண்டதற்கும் சமம்.

சொற்பொருள் : சீர்த்த – சிறந்த; பவித்திரம் – தூய்மையானது; இனிதின் – இனிமையானது; உண்டனெம் – உண்டோம் என்பதற்குச் சமமானது; தழீஇய – கலந்த.

இலக்கணக்குறிப்பு : அமைந்த காதல் — பெயரெச்சம்; சீர்த்த — ஒன்றன்பால் வினைமுற்று; தழீஇய (தழுவிய) — சொல்லிசை அளபெடை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : சீர்த்த – சீர் + த் + த் + அ. சீர் – பகுதி, த் – சந்தி, த் – இறந்தகால இடைநிலை, அ – பலவின்பால் வினைமுற்று விகுதி; உண்டனெம் – உண் + ட் + அன் + எம். உண் – பகுதி, ட் – இறந்தகால இடைநிலை, அன் – சாரியை, எம் – தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று விகுதி.

குகன் வேண்டுகோள்

9. கார்குலாம் நிறத்தான் கூறக் காதலன் உணர்த்து வான்இப் பார்குலாம் செல்வ நின்னை இங்ஙனம் பார்த்த கண்ணை ஈர்கிலாக் கள்வ னேன்யான் இன்னலின் இருக்கை நோக்கித் தீர்கிலேன் ஆன தைய செய்குவென் அடிமை என்றான்.

பொருள் : கருமுகில் வண்ணனாகிய இராமன் கூறியதைக் கேட்ட குகன், 'இவ்வுலகு அனைத்திற்கும் செல்வம் போன்றவனே! தங்களை இத்தவக் கோலத்தில் பார்த்த என்னிரு கண்களை எடுக்க முடியாத நிலையில் உள்ள கள்வன் நான்; இம் மனத்துயரோடு என்னிருப்பிடம் செல்லத் துணியேன். ஐயனே, தங்களுக்கு வேண்டிய தொண்டு செய்வேன்' என்றான்.

சொற்பொருள் : கார்குலாம் – மேகக்கூட்டம்; பார்குலாம் – உலகம் முழுதும்; இன்னல் – துன்பம்; ஈர்கிலா – எடுக்க இயலாத; தீர்கிலேன் – நீங்கமாட்டேன்; அடிமைசெய்குவென் – பணிசெய்வேன்.

இலக்கணக்குறிப்பு : கார்குலாம் (காரது குலாம்) — ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை; உணர்த்துவான் — வினையாலணையும் பெயர்; பார்த்தகண்ணை — பெயரெச்சம்; தீர்கிலேன், செய்குவென் — தன்மை ஒருமை வினைமுற்றுகள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்: உணர்த்துவான் – உணர்த்து + வ் + ஆன். உணர்த்து – பகுதி, வ் – எதிர்கால இடைநிலை. ஆன் – ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி.

குகனைத் தன்னுடன் இருக்க இராமன் அனுமதியளித்தல்

10. கோதைவில் குரிசில் அன்னான் கூறிய கொள்கை கேட்டான் சீதையை நோக்கித் தம்பி திருமுகம் நோக்கித் தீராக் காதல னாகும் என்று கருணையின் மலர்ந்த கண்ணன் யாதினும் இனிய நண்ப இருத்திஈண்டு எம்மொ டென்றான்.

பொருள் : கோதண்டம் என்னும் வில்லேந்திய, ஆடவரில் நல்லவனாகிய இராமபிரான், குகன் கூறிய கருத்தைக் கேட்டான். சீதையின் திருமுகத்தைப் பார்த்தும், தம்பி இலக்குவன் திருமுகத்தைப் பார்த்தும், 'இவன் நம்மிடத்து நீங்காத அன்பு உடையவன்' என்றுரைத்தான். அருள் நிறைந்த பார்வையுடைய இராமன் குகனை நோக்கி, 'எல்லாவற்றினும் இனிய நண்பனே! இவ்விடத்தில் எம்மோடு இருப்பாயாக!' என்றான்.

சொற்பொருள்: குரிசில் – தலைவன்; இருத்தி – இருப்பாயாக.

இலக்கணக்குறிப்பு : தீராக் காதலன் – ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்; மலர்ந்த கண்ணன் – பெயரெச்சம்; இனிய நண்ப – குறிப்புப் பெயரெச்சம்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : கேட்டான் – கேள் (ட்) + ட் + ஆன். கேள் – பகுதி, ள் – ட் ஆனது விகாரம், ட் – இறந்தகால இடைநிலை, ஆன் – ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி, நோக்கி – நோக்கு + இ. நோக்கு – பகுதி, இ – வினையெச்சவிகுதி.

குகன் கொண்டுவந்த படகில் மூவரும் புறப்படல்

11. சிந்தனை உணர்கிற்பான் சென்றனன் விரைவோடும் தந்தனன் நெடுநாவாய் தாமரை நயனத்தான் அந்தணர் தமையெல்லாம் அருளுதிர் விடைஎன்னா இந்துவின் நுதலாளோடு இளவலொ டினிதேறா.

பொருள் : இராமனின் மனக்குறிப்பை அறிந்த குகன் மிகவிரைவாகச் சென்றான்; பெரியதோர் படகைக் கொண்டுவந்தான். தாமரைமலர்போன்ற கண்களை உடைய இராமன் அந்தணர்களிடம் விடைபெற்று, பிறைநிலவு போன்ற நெற்றியை உடைய சீதையுடனும் தம்பி இலக்குவனுடனும் படகில் இனிதாக ஏறினான்.

சொற்பொருள் : நயனம் – கண்கள்; இந்து – நிலவு; நுதல் – நெற்றி.

இலக்கணக்குறிப்பு : நெடுநாவாய் — பண்புத்தொகை; தாமரை நயனம் — உவமைத்தொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம்: சென்றனன் — செல்(ன்) + ற் + அன் + அன். செல் — பகுதி, ல் — ன் ஆனது விகாரம், ற் — இறந்தகால இடைநிலை, அன் — சாரியை, அன் — ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி; தந்தனன் — தா(த) + த் (ந்) + த் + அன் + அன். தா — பகுதி, தா — த எனக் குறுகியது விகாரம், த் — சந்தி, த் — ந் ஆனது விகாரம், த் — இறந்தகால இடைநிலை, அன் — சாரியை, அன் — ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி.

குகள் படகைச் செலுத்துதல்

12. விடுநனி கடிதென்றான் மெய்உயிர் அனையானும் முடுகினன் நெடுநாவாய் முரிதிரை நெடுநீர்வாய்க் கடிதினில் மடஅன்னக் கதியது செலநின்றார் இடர்உற மறையோரும் எரியுறு மெழுகானார். *

பொருள் : விரைந்து படகினைச் செலுத்துமாறு குகனுக்கு இராமன் கட்டளையிட்டான். உயிரின் ஏவலுக்கு மெய் செயல்படுவதுபோலக் குகனும் படகினை விரைவாகச் செலுத்தினான். மடங்கிவிழும் அலைகளையுடைய கங்கையாற்றில் இளம் அன்னம் விரைந்து செல்வதனைப் போலப் படகு சென்றது. அவர்களின் பிரிவால் அனல்பட்ட மெழுகுபோல் துன்பமுற்று அந்தணர்கள் மனமுருகி நின்றார்கள்.

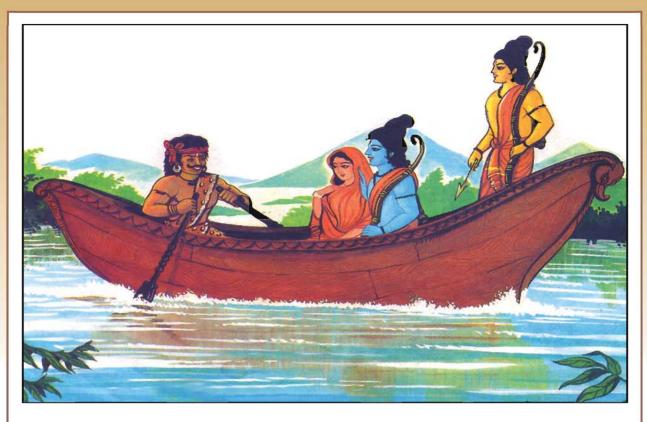
சொற்பொருள் : கடிது – விரைவாக; முடுகினன் – செலுத்தினன்; முரிதிரை – மடங்கிவிழும் அலை; இடர் – துன்பம்.

இலக்கணக்குறிப்பு : நனிகடிது — உரிச்சொற்றொடர்; நெடுநாவாய், நெடுநீர் — பண்புத்தொகைகள் பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : முடுகினன் — முடுகு + இன் + அன். முடுகு — பகுதி; இன் — இறந்தகால இடைநிலை; அன் — ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதி; நின்றார் — நில் (ன்) + ற் + ஆர். நில் — பகுதி; ல் — ன் ஆனது விகாரம்; ற் — இறந்தகால இடைநிலை; ஆர் — பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

பிரித்தறிதல் : நெடுநாவாய் – நெடுமை + நாவாய்; நெடுநீர் – நெடுமை + நீர்.

குகனும் உடன்வருவதாக நவின்றபோது இராமன் கூற்று.

13. அன்னவன் உரைகேளா அமலனும் உரைநேர்வான் என்னுயிர் அனையாய்நீ, இளவல்உன் இளையான்,இந் நன்னுத லவள்நின்கேள், நளிர்கடல் நிலமெல்லாம் உன்னுடை யது,நான்உன் தொழில்உரி மையின்உள்ளேன்.

பொருள் : குகன் கூறியதைக் கேட்ட குற்றமற்றவனாகிய இராமன், என் உயிர்போன்றவன் நீ; இலக்குவன் உன்தம்பி; சீதை உன் கொழுந்தி; நீர் சூழ்ந்த இந்நிலவுலகம் முழுதும் உன்னுடையது. நான் உனது ஆளுகைக்குரியவன்.

சொற்பொருள் : அமலன் — குற்றமற்றவன்; நுதல் — நெற்றி; இளவல் — தம்பி.

இலக்கணக்குறிப்பு : என்னுயிர் — ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை; நன்னுதல் — பண்புத்தொகை; நின்கேள் — நான்காம் வேற்றுமைத்தொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : நேர்வான் — நேர் + வ் + ஆன். நேர் — பகுதி; வ் — எதிர்கால இடைநிலை; ஆன் — ஆண்பால் விளைமுற்று விகுதி.

14. துன்புள தெனின் அன்றோ சுகமுளது அதுவன்றிப் பின்புள திடைமன்னும் பிரிவுளதென உன்னேல் முன்புளெம் ஒருநால்வேம் முடிவுள தென உன்னா அன்புள இனிநாம்ஓர் ஐவர்கள் உளரானோம். *

பொருள்: துன்பம் உண்டாயின் அதனையடுத்து இன்பமும் தோன்றுவது இயற்கை. இப்பிரிவு இடைக்காலத்ததே; அதனை நினைத்து வருந்த வேண்டா. முன்னர், நாங்கள் உடன்பிறந்தோர் நால்வராய் இருந்தோம்; விரிந்த அன்பினால் இனி உன்னொடு ஐவரானோம்.

சொற்பொருள் : துன்பு — துன்பம்; உன்னேல் — நினைக்காதே.

ஆசிரியர் குறிப்பு : கம்பர் தேரழுந்தூரில் பிறந்தார். இவ்வூர், நாகை மாவட்டத்தில் மயிலாடுதுறைக்கு அருகில் உள்ளது. கம்பரின் தந்தையார் ஆதித்தன். கம்பர் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இவரைத் திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையப்ப வள்ளல் ஆதரித்தார்.

கம்பரது காலம் கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு.

இவர் செய்ந்நன்றி மறவா இயல்பினர். தம்மை ஆதரித்த வள்ளல் சடையப்பரை ஆயிரம் பாடல்களுக்கு ஒரு பாடல் எனப் பாடிச் சிறப்பித்துள்ளார்.

கம்பராமாயணம், சடகோபரந்தாதி, ஏரெழுபது, சிலையெழுபது, சரசுவதி அந்தாதி, திருக்கை வழக்கம் ஆகியன கம்பர் இயற்றிய நூல்கள். சயங்கொண்டார், ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்தி ஆகியோர் இவர் காலத்துப் புலவராவர்.

கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும், விருத்தமெனும் ஒண்பாவிற்கு உயர் கம்பன், கல்வியிற் பெரியர் கம்பர் என்னும் தொடர்களால் கம்பரின் பெருமையை அறியலாம். 'யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்' என்று பாரதியார் கம்பரைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

நூற்குறிப்பு : இராமனது வரலாற்றைக் கூறும் நூல் இராமாயணம் எனப்பட்டது. வான்மீகி முனிவர் வடமொழியில் எழுதிய இராமாயணத்தைத் தழுவிக் கம்பர் அதனைத் தமிழில் இயற்றினார். கம்பர் இயற்றிய இராமாயணம் கம்பராமாயணம் எனப்பட்டது. கம்பர் தாம் இயற்றிய நூலுக்கு இராமாவதாரம் எனப் பெயரிட்டார்.

கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரண்ய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், யுத்த காண்டம் என ஆறு காண்டங்களை உடையது. காண்டம் என்பது பெரும்பிரிவையும் படலம் என்பது அதன் உட்பிரிவையும் குறிக்கும். தமிழிலக்கியத்தில் காப்பிய வளர்ச்சி கம்பர் படைப்பினால் உச்சநிலையை அடைந்தது. இந்நூலின் சிறப்புக் கருதியும் திருக்குறளின் பெருமை கருதியும் இவ்விரு நூல்களையும் தமிழுக்குக் 'கதி' என்பர் பெரியோர்.

கம்பராமாயணம் பெருங்காப்பியத்திற்குரிய இலக்கணங்களை முழுமையாகப் பெற்றது; பொருள், அணி, நடை ஆகியவற்றால் சிறந்தது; கற்போர்க்கு இனிமை தரும் கவிச்சுவை நிறைந்தது; சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் தமிழ்ப் பண்பாடும் மிளிர்ந்துள்ளது.

கம்பராமாயணத்தில் அயோத்தியா காண்டம் இரண்டாம் காண்டமாகும். இதில் பதின்மூன்று படலங்கள் உள்ளன. நம் பாடப்பகுதியான குகப் படலம் ஏழாம் படலமாகும். இப்பகுதியைக் கங்கைப் படலம் எனவும் கூறுவர்.

மாதிரி வினாக்கள்

புறவயவினாக்கள்

1. உரிய எழுத்தைத் தேர்ந்தெடு	முது க
------------------------------	--------

- இரு த (ன்/ந்) வ ளலைக் (ல்/ள்) கா வந் (ன/ண) தெய்தினா–. (ண்/ன்)
- இடரு (ர/ற) ம யோரும் (றை/ரை) எ- யுறு (ரி/றி) மெ கானார். (மூ/ளு)

2. உரிய விடையைத் தேர்ந்தெழுதுக.

- கம்பராமாயணம் ______ காண்டங்களைக் கொண்ட நூல்.
 - 1. ஐந்து
- 2. ஆறு

- 3. மூன்று
- ஆ) சரசுவதி அந்தாதி ________ இயற்றிய நூல்களுள் ஒன்று.
 - 1. கம்பர்
- 2. ஒட்டக்கூத்தர் 3. புகழேந்தி
- கம்பரைப் புரந்தவர் ________ .
 - 1. ஒளவையார்
- 2. புகழேந்தி
- 3. சடையப்ப வள்ளல்

3. உவமையை விளக்கிப் பொருளோடு பொருத்தி எழுதுக.

"மட அன்னக் கதியது செல"

4. சீர்போனையை எடுத்தெழுதுக.

"இந்துவின் நுதலாளோடு இளவலொ டினிதேறா"

5. அகரமுதலி பார்த்துப் பொருள் எழுதுக.

இறை, நாவாய்.

6. பொருத்துக.

- இடர் 1. நிலவு
- நாவாய் துன்பம் 2.
- 3. இறை படகு
- 4. இந்து தலைவன்

குறுவினாக்கள்

- 1. கம்பர் சிறு குறிப்பு எழுதுக.
- 2. கையுறைப் பொருள்களாகக் குகன் கொண்டு சென்றன எவை? யாருக்குக் கொண்டு சென்றான் ?
- 3. குகன் இராமனைக் கண்டு எவ்வாறு பணிந்து வணங்கினான்?

- 4. குகனின் வேண்டுகோள் யாது?
- 5. "அன்புள இனி நாம்ஓர் ஐவர்கள் உளரானோம்" யார், யாரிடம் கூறியது?

இ) சிறுவினாக்கள்

- 1. கம்பராமாயணம் சிறு குறிப்பு எழுதுக.
- 2. சீதை, இலக்குவன் ஆகியோரிடம் குகனைப்பற்றி இராமன் கூறியதென்ன?
- 3. விருத்தமாதவரை நோக்கி இராமன் கூறியவை யாவை?

ஈ) நெடுவினாக்கள்

- 1. குகனுக்கும் இராமனுக்கும் நடைபெற்ற உரையாடலைத் தொகுத்தெழுதுக.
- 2. கங்கையின் மறுகரை அடைந்த குகனிடம் இராமன் கூறியவற்றைத் தொகுத்தெழுதுக.

அறிந்துகொள்க

தொல்காப்பிய நெறி நின்றவர் கம்பர்

வடசொல் கிளவி வடஎழுத் தொரீஇ எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே. – தொல். எச்சவியல், 5

வடசொல்லைப் பயன்படுத்தும்போது வடஎழுத்தை நீக்கித் தமிழ்ப்படுத்தவேண்டும் என்னும் தொல்காப்பிய இலக்கணப்படி ராமன், ஹனுமன், லஷ்மணன், விபீஷணன் என்னும் பெயர்களை இராமன், அனுமன், இலக்குவன், வீடணன் என நெறிப்படுத்திய தமிழ் வேந்தர் கம்பரே! வடமொழி எழுத்தையும் பிறமொழிக் கலப்பையும் தடுத்தவர் இவரே.

உலகினில் நாகரிகம் முற்றும் அழிந்துவிட்டாலும் திருக்குறளும், கம்பன் காவியமும் இருந்தால் போதும்; மீண்டும் அதனைப் புதுப்பித்துவிடலாம்.

– கால்டுவெல்